

Zadních kováren t. c. ještě nebylo, na vše ručovani
byly pouze remeslníci, soukromí.

Takovéto poměry, panovali až do roku 1848. kdy
nastoupil vládu poslední, skoro z Habsburků
Franc. Josef I. a robotu, prusil, totiž museli
ji vykoupiti, čili vrchnostem zaplatiti se
zavázků, roboty byly úplně zbaveni.

Těž nutno podotknouti, že ještě z rodin dom-
kářů i rolníků mladí muži byli chycáni
a bráni na vojnu kde byly v činné službě
plných 20 let. Jako mladík chycen a dán
na vojnu a jako starzec, se vrátil, že mno-
hého neznači v jeho rodné obci ani.

To roce 1848 oddechlo se trochu obyvatelstvo
obce zdejší. Prestala roboty, totiž, ale ne na
dlouho již rok 1848 nepokojný byl, neboť pov-
stali bouře v Uhrách, v roce 1856 až a též
v roce 1859 nepokoje v Itálii, neboť tentokrát
2 provincie italské, totiž Lombardsko a
Benátsko, ku říši rakousko-uherské patřili
a též z obce zdejší povolání mužové, ku
hájení provincií těchto, činní opět, též do-
ně obyvatelstvo obce zdejší. Roku 1866
opět válka s Itálií i s Pruskem zase
museli do obrany, též někteří z obce zdejší.

To nešťastných bitvách v roce 1866. u Skalice
a Hradce Králové valili se Prusové ku Víd-
ni a zaplavili, též obec zdejší. Valeri zdejší
tentokrát byl, starostou jak oněm, se zmínka
jiz činní Josef Čláček s. q. Prusové zde
též dobru důvěrně hospodařili, rekvirovali
dobýtek, koně, vazy, obilí a vůbec vše co
se jim zdálo.

Čestali přes obec zdejší dvakrát ku Vídni
a na zpět.